A°. 1811. N° 15

BATAVIASCHE KOLONIALE COURANT.

Vrijdag, den 12den van Grasmaand.

Alle akten van het Gouvernement, die in deze courant geplaatst worden, zijn *Officieel*.

BATAVIA, *den 10den van Grasmaand* 1811.

Bij besluit van de Hooge Regering van den 3den dezer zijn aangesteld,

Tot adjudant bij den hoofd-administrateur van het departement Batavia, de eerste commies op deszelfs bureau *D. C. van Blommestein*, met rang naast dien van drost der bataviasche ommelanden.

Tot adjunct bij den finantie-boekhouder generaal, de gewezen finantie-boekhouder te Banda *P. de Bruin Vermeer*, met den rang naast den adjunct-commissaris generaal der marine.

Tot opziener over de koffij-culture, de gepensioneerde eerste-luitenant der artillerie *J. W. Sluiter*.

En, bij besluit van heden, tot opziener bij den inspecteur generaal der koffij-culture, *J. E. Hardij*.

EXTRACT uit het register der besluiten van Zijne Excellentie, den Gouverneur Generaal van Indië.

Hoofd-kwartier van Meester Cornelis, *Den 2den van Grasmaand* 1811.

In naam van Zijne Majesteit, den KEIZER den Franschen.

De brigadier en chef van den generalen staf, der keizerlijke en koloniale marine *H. M. de Kock*, aan wien bij besluit van den 20 van lentemaand j: l: was gedemandeerd, om benevens twee door hem te kiezen zee-officieren, en ten overstaan van den fiskaal van de hooge militaire vierschaar, te examineren het rapport van den kapitein der tweede klasse bij de koloniale marine *J. W. Schligtborst*, gecommandeerd hebbende den kolonialen schooner *de Beschutter*, nopens het nemen van ged: bodem op den 28 van Sprokkelmaand j: l: door de sloepen van een engelsch fregat en brik, met last op het gehouden gedrag van gemelden kapitein te dienen van hunne bevinding, aan Zijne Excellentie aangeboden hebbende een door hem en den kolonel en havenmeester *Z. van Hek*, den fiskaal van de hooge militaire vierschaar *S. C. Ellinghuizen*, en den tweede-havenmeester *R. Stedman Veer* deswegens uitgebragt rapport, waar bij zij te kennen geven:

Dat ged: kapitein *Schligtborst*, in gevolge bekomen order den 23 van sprokkelmaand j: l:, van de bataviasche reede was vertrokken, om naar de Marakbaai te zeilen.

Dat hij met veranderlijke en zeer ligte winden, en de stroomen om de noord-west loopende, tot 's namiddags van den 27 daar op gesukkeld hebbende, om den St. Nicolaas-hoek te bereiken, aldaar, uithoofde van tegen-wind en stroom, het anker had moeten laten vallen.

Dat hij den volgenden morgen om 4. uren, twee vaartuigen in het gezigt had gekregen, welke hij nader voor een schip en een brik verkend had.

Dat hij daarop dadelijk onder zeil was gegaan, en het met de stroom om de west langs den wal had voort laten drijven om de Marakbaai te bereiken.

Dat hij vervolgens op zijnen bodem alles tot het gevecht gereed gemaakt, en de vlag had doen ophijschen.

Dat van het eene schip twee groote sloepen uitgezet waren, die naar de brik hadden afgehouden, waarop dezelve met de gem: brik en nog twee uitgezette sloepen, bemand met ruim 100. manschappen, roeijende en boegserende, naar den *Beschutter* waren komen aanzetten, wordende kort daarop ook gevolgd door het fregat;

Dat hij kapitein *Schligtborst* daarop geene kans ziende zijnen bodem te behouden tegen zoodanig eene meerdere magt, had besloten den schooner op strand te zetten, en vervolgens, na eenig geschut, ankers en andere behoeften overboord geworpen, het tuig aan stukken gekapt, en twee schoten door het ruim gedaan te hebben, denzelven met zijn equipagie en aan boord hebbende ketting-gangers had verlaten, en naar de Marakbaai was gegaan.

Dat het de rapporteurs uit dien hoofdde, zoo wel als uit de nadere bekomen informatie voorgekomen was, dat de meerm: kapitein *Schligtborst* in het onderwerpelijke geval gedaan had, wat hij als een officier van eer, verschuldigd was te doen, dat alle tegenstand, dusdanig tegen eene aanzienelijke magt zoude zijn geweest vruchteloos en boven zijn bereik, en dat hij dierhalve wel gedaan heeft, van de korte oogenblikken die hem overbleven, gebruik te maken, om zijne equipage van gevangenschap te bewaren, en zijnen bodem voor den vijand zoo onbruikbaar mogelijk te maken.

Weshalve zij om de voorschrevene redenen van gevoelen waren, dat op het gedrag van den kapitein *Schligtborts*, niets te zeggen kan vallen;

Is op grond van het gedachte rapport besloten, den meermelden gewezen kommandant van den schooner *de Beschutter*, den kapitein *Schligtborst* vrij te kennen van alle pligtverzuim wegens de overgave van ged: vaartuig aan den vijand.

(Onderstond) Accordeert met voorschreven register,
(was geteekend) H. VEECKENS, *Sec: Gen:*

De volgende aardige stukken zijn overgenomen uit de GAZETTE DE L' ISLE DE FRANCE van den 8 van oogstmaand 1810.

Parijs, den 25 van Grasmaand.

Berigt van den minister der algemeene politie aan den Keizer.

Ik heb Uwe Majesteit ter kennis gebragt, dat de heer Berthemij, officier bij den staf, geplaatst bij prins Ferdinand, en bevelhebber in het kasteel van Valançaij, mij door een' buitengewonen courier onderrigt heeft dat in het kasteel was binnen gebragt een baron van Kolli, zich noemende minister van Engeland bij den prins Ferdinand, in zijne gewaande hoedanigheid van Koning van Spanje. Daar deze persoon aan mijn ministerie is overgragt, stelle ik U. M. ter hand, 1° den brief van M. Berthemij aankondigende de arrestering en overzending van gem. Kolli; 2° kopij des briefs van prins Ferdinand aan den heer Berthemij betrekkelijk de komst van gemelden Kolli; 3° kopij van het verhoor ondergaan door Kolli; 4° 5° en 6° kopij van drie brieven, van welke Kolli overbrenger was. Twee dezer brieven zijn door Koning George aan prins Ferdinand gerigt. Een daarvan is in het latijn.

Ik heb den gedachten Kolli doen gevangen zetten. Hij wordt in stilte bewaard in het kasteel van Vincennes, en ik verwacht de orders van U. M. over deze zaak. De diamanten en andere goederen, waarvan deze persoon overbrenger was, zijn in bewaring bij het ministerie der algemeene politie.

geteekend FOUCHÉ.

No. I.

Kopij van brief gerigt aan den senateur minister der algemeene politie door M. Berthemij, om hem te melden de arrestering en overzending van Kolli naar Parijs.

Valançaij den 6 van grasmaand 1810.

Mijn Heer!

Ik heb de eer Uwe Exc. door een' buitengewonen courier berigt te geven van de gebeurtenis, die te Valançaij heeft plaats gehad.

M. d'Amezada, intendant van het huis der spaansche prinsen, verwittigt mij zoo even van wege Z. H. den prins Ferdinand, dat een engelsche zendeling in het kasteel was binnen gekomen. Dadelijk begaf ik mij bij den prins, dien ik in eene groote ontroering vond.

De Engelschen, zeide hij mij, hebben veel kwaad aan de spaansche natie gedaan; onder mijnen naam doen zij nog het bloed stroomen. Het engelsch ministerie, zelf misleid door het valsche begrip, dat ik hier door geweld gehouden word, doet mij middelen van ontkoming voorstellen; het heeft mij eenen persoon toegeschikt, die, onder voorwendsel van mij kunstwerken te verkoopen, mij eene boodschap van Z. M. den Koning van Engeland moest overbrengen."

Ik heb dezen zendeling welhaast ontdekt en vastgehouden, die verklaard heeft genaamd te zijn de baron Kolli, een ierlander, minister van Z. M. den Koning van Engeland bij den prins Ferdinand; ik laat hem te post geleiden voor U. Exc., met de vrij talrijke papieren, waar van hij brenger was; de verhooren, die gij hem zult doen ondergaan, zullen twijfele ik niet, alle de bijzonderheden zijner ontwerpen en de medepligtigen, welke hij kan hebben, doen kennen. Naar de eerste kondschappen, die ik genomen heb, moet ik gelooven, dat hij hier alleen gekomen is en er niemand kende.

Ik meen, Mijn-heer, van deze omstandigheid mij te moeten bedienen, om aan U. Exc. te herhalen, het gene ik reeds de eer gehad heb haar te doen opmerken. De prins Ferdinand is van den besten geest bezield, hij gevoelt, zeer diep, dat Z. M. de Keizer zijn eenige steun en beste beschermer is. Eene diepe erkentenis, het verlangen en de hoop van verklaard te worden voor aangenomen' zoon van Z. M. den Keizer, zoodanig zijn de gevoelens, welke het hart van Z. H. vervullen, en juist in dergelijke omstandigheden, en te midden zelfs van de schitterende feesten, waar mede de vorst het huwelijk van H. H. M. M. vierde, en alles wat het gewest aanzienlijks heeft, in gasterijen op het kasteel van Valançaij vereenigde, kwam de baron van Kolli, zijne ellendige en belagchelijke boodschappen aanbrengen. Niets waarlijk was gemakkelijker te voorzien, dan het onthaal, welk men hem aangedaan heeft.

Ik verzoek U. Exc. mij een gebijzonderd bewijs van de onderscheiden stukken, welke ik haar toezende, te doen geven.

Met eerbied heb ik de eer te zijn,

Uwe zeer nederige dienaar,

geteekend BERTHEMIJ.

No. II.

Kopij des briefs van prins Ferdinand aan M. Berthemij gouverneur van het kasteel van Valançaij, gedagteekend den 8sten van grasmaand, om hem te onderrigten van den stap door Kolli gedaan.

Mijn-heer de gouverneur!

Een onbekende is in dit paleis binnengekomen; onder het voorwendsel van kunstdraaj-werken te maken, en heeft vervolgens onderstaan aan M. d'Amezaga, onzen eersten stalmeester en intendant-generaal, het voorstel te doen om mij van Valançaij te vervoeren, mij de brieven, waar van hij brenger was, te overhandigen, kortom het ontwerp en plan van deze ijsselijke onderneming tot zijn einde te brengen.

Onze eer, onze rust, het goede gevoelen aan onze beginsels verschuldigd, alles was zonderling in de waagschaal gezet, zoo M. d'Amezaga in deze gevaarlijke omstandigheid niet eene nieuwe blijk van zijne getrouwheid, van zijne onschendbare verknochtheid aan Z. M. den Keizer en Koning en aan ons, had aan den dag gelegd. Deze officier die begonnen is, Mijn-heer, met u op het oogenblik zelf berigt te geven van gezegde onderneming, heeft mij onmiddelijk daarna er van kennis gegeven.

Ik wilde zelf, Mijn-heer, u doen weten, dat ik van deze zaak onderrigt ben, en te dezer gelegenheid bij herhaling doen blijken mijne gevoelens van onschendbare getrouwheid voor den Keizer Napoléon, en den afschrik, dien mij dit helsche ontwerp inboezemt, waar van ik verlange dat de bewerkers en medepligtigen gestraft worden, gelijkze verdienen.

Neem voor lief Mijn-heer, de gevoelens van achting van uwen toegenegenen

geteekend, den prins FERDINAND.

P. S. Ten half vier uren verzoek ik u overtekomen bij M. d'Amezaga.

No. III.

Kopij van het verhoor ondergaan door Kolli, aan het ministerie van algemeene politie.

Den 8sten van grasmaand 1810, is aan het ministerie van algemeene politie een persoon gebragt, den 6den van grasmaand te Valançaij aangehouden, dewelke ondervraagd is, als volgt:

Vraag. Wat is u naam, voornaam, ouderdom, geboorteplaats, beroeping en woonplaats?

Antwoord. Karel Leopold, baron van Kolli, oud 32 jaren, geboren in Ierland, minister van Z. M. George III. bij den prins van Asturien Ferdinand VII.

Vr. Aan wat persoon hebt gij u te Londen aangemeld, om daar voortestellen en te doen aannemen het ontwerp, dat u in Frankrijk gevoerd heeft?

A. Aan Z. K. H. den hertog van Kent, die er den Koning zijn' vader over gesproken heeft; de zaak is vervolgens behandeld door den marquis van Wellesleij.

Vr. Welke zijn de middelen, ter uwer beschikking gesteld, om deze onderneming uittevoeren?

A. Mij is ter hand gesteld geworden: 1° een geloofsbrief, die geen' twijfel moest doen overblijven aangaande mijn' persoon en zending bij prins Ferdinand,

2° Twee brieven van den koning van Engeland voor den prins, die onder mijne papieren gevonden zijn.

3° Valsche drukken van paspoorten, een reis-blad, orders van de ministers van de marine en oorlog, zegels, cachetten, eene griffie van de secretarij van staat, alles ontnomen sedert mijne arrestering, en het welk ik bij mij gedragen had, om den prins mijne middelen te doen kennen.

4° De fondsen, die ik noodig had voor de kosten der onderneming; ik had omtrent 200'000 fr., en naar toeval een onbepaald crediet op het huis Maenlof en Clanij te Londen.

Eindelijk de noodige schepen, te weten: de Incomparable, van 74, de Dedaigneuse van 50, de goelette de Piquante en eene brik. Deze vloot, met levensmiddelen voor vijf maanden, wacht mijne terugkomst af op de kust van Quiberon.

Van deze middelen voorzien, vertrok ik, na afscheid genomen te hebben van den koning en zijnen minister den 24 van louwmaand, van Londen den 26, om mij naar Portsmouth te begeven, met den commodore Cokburn, die belast was met het bevel over de vloot. M. Albert de Saint-Bonnel, dien ik deelgenoot van mijn plan gemaakt had, bleef te Londen, om daar aftewachten de paspoorten, reis-bladen, zegels, cachetten, enz, welke men vervolgens deed

maken; eene ongesteldheid van den marquis van Wellesleij vertraagde het vertrek van M. de St.-Bonnel; hij voegde zich eerst bij mij op het einde van sprokkelmaand: weinig dagen daarna gingen wij onder zeil. Ik ben ontscheept op de kust van Quiberon, in den nacht van den 9 tot den 10 van lentemaand.

Vr. Welke behoedmidden hebrge aangewend sedert uwe ontscheping, om aan de nasporingen, van welke gij het voorwerp koudt zijn, de stukken te onttrekken, die de beweegreden uwer reis zouden hebben doen kennen?

A. Ik had in mijn' rotting den geloofsbrief gedaan, waar van ik u gesproken heb; de twee brieven van Z. M. den koning van Engeland waren in de voering van mijn kleed verborgen; een gedeelte van de diamanten was genaaid in de kraag van mijn' pels en in mijne gordels: M. de St.-Bonnel was belast met het andere, en had het op dezelfde wijs en in zijn halsdas geborgen.

Vr. Hebt ge vóór uw vertrek uit Engeland naar Frankrijk eenige betrekkingen te Valançaij gehad?

A. Geene.

Vr. Waarheen hebt gij u begeven na uwe ontscheping?

A. Naar Parijs; ik heb de reis gedaan met eene der reiskaarten, die mij in Engeland behandigd waren, en welke ik aangevuld heb.

Vr. Zijt gij lang te Parijs gebleven?

A Ik heb mij bezig gehouden met mij geld aan te schaffen, door ten gelde te maken de diamanten, welke mij de marquis van Wellesleij ter hand gesteld had. Ik liet een cabriolet en een paard koopen bij M. Couvert, in de straat der Filles Saint-Thomas, in het hotel van Engeland.

M. de Saint-Bonnel had twee paarden gekocht van lieden, wier namen ik mij niet te binnen breng; sedert mijn vertrek naar Valançaij moest hij er een koopen van Franconi, en een ander laten koopen bij de prinses van Carignan.

Vr. Hoe zijt gij binnengekomen in het kasteel van Valançaij?

A. Ik heb mij aangediend aan het kasteel als aardige dingen te verkoopen hebbende, enz, ik hoopte door dit middel de brieven, waar mede ik belast was, den prins te kunnen overhandigen, hem alle mijne middelen open te leggen, zijne toestemming te verkrijgen. Ik heb met niemand gesproken, dan met den prins D. Antonio en den intendant. De prins Ferdinand heeft geweigerd mij te hooren en iets te ontvangen, ik heb zelfs reden van te denken, naar het vreemd onthaal, 't geen mijn zoo leslijk voorstel aangedaan is, dat hij den gouverneur van het kasteel heeft doen verwittigen, en dat ik juist volgens dit narigt gearresteerd geworden ben.

Vr. Welke middelen hadt ge beschikt, om prins Ferdinand naar de kust te voeren, in geval hij toegestemd had u derwaarts te volgen?

A. Mijn eerste verschijnen te Valançaij had ten doel mijn ontwerp aan den prins te doen kennen, met hem, zoo hij het aangenomen had, den vasten dag aftespreken, waarop ik zoude weergekomen zijn om hem te halen en vervolgens zou ik naar de kust geweest zijn om den kommandant van mijne vloot van dezen dag te verwittigen; ik zoude weder naar Parijs gegaan zijn, om mij de menschen en paarden te bezorgen, die ik noodig zoude gehad hebben om voor het verspannen op den weg te plaatsen. Des avonds van den overeengekomen dag zou de prins uit zijn vertrek gegaan zijn, en met de paarden, die op den weg geplaatst waren, zouden wij reeds zeer verre van Valançaij verwijderd geweest zijn, als men daar zijn vertrek ontwaard had.

Vr. Waarhenen hadt gij het voornemen den prins na zijne inscheping te voeren?

A. Het oogmerk van den marquis van Wellesleij was, dat hij naar Spanje gebragt wierde: de H. van Kant had verlangd, dat hij vervolgens naar Gibraltar wierde overgebragt; maar deze partij stond mij tegen; het zoude in der daad geweest zijn hem in eene gevangenis te brengen: mijn doelwit was, hem voortestellen de plaats te kiezen, waar hij zich begeven wilde, en hem derwaarts te geleiden, want men had mij verzekering gegeven, dat de kommandant Cokburn orders had om mijne bestieringen te volgen.

Vr. Wie zijn de personen, van welke gij u bedienen moest?

A. De heer Saint-Bonnel is de eenige, die kennis van mijn ontwerp gehad heeft; ik zoude mij bezig gehouden hebben met lieden ter zamenwerking aan deszelfs uitvoering optezoeken, na dat ik verzekerd zoude geweest zijn van de voornemens van prins Ferdinand; het getal derzelve moest maar weinig aanmerkelijk zijn.

Vr. Kent gij de omstreken van Valançaij, en de landen, die gij moest doorrijden?

A. Ik ken geen van deze landen; maar uitmemende kaarten, die ik te Parijs bij mijne aankomst gekocht heb, zouden mij genoegzame aanwijzingen bezorgd hebben.

Vr. Welke beweegreden heeft u kunnen bepalen, om zoodanig een ontwerp te vormen?

A. Het was mij vereerend voorgekomen.

Vr. Erkent gij het pakje, dat ik u voorhoude?

A. Ik erken het; het houdt in de papieren, zegels, cachetten en andere voorwerpen, waar van ik u reeds gesproken heb, en die in beslag genomen zijn na mijne aanhouding.

En vervolgens heeft de heer Kolli de papieren onderteekend.

Lezing enz,

Geteekend Kolli.

Voor overeenkomstige kopij,

De minister der algemeene politie,

Hertog van Otrante.

No. IV.

Brief in het latijn van Koning Karel IV gerigt aan den Koning van Engeland in 1802. (Het doel van dezen brief is den koning van Engeland het huwelijk van prins Ferdinand met de prinses Maria Antoinetta dochter van den koning van Sicilie bekend te maken. Hij was aan Kolli ter hand gesteld met een bijschrift van den marquis van Wellesleij, om hem te dienen ten geloofsbewijs bij prins Ferdinand.)

Aan de achterzijde van dezen brief was het volgende met de hand van den marquis van Wellesleij geschreven:

„ De ondergeteekende voornaamste secretaris van staat van Z. B. M. voor het departement der buitenlandsche zaken, getuigt, dat deze brief in der waarheid dezelfde is, welken Z. C. M. de koning Karel IV toezond aan Z. B. M. den koning George III, wegens de gebeurtenis van het huwelijk van den prins van Asturien, thans koning Ferdinand VII. Dit echte stuk wordt toebetrouwd aan de personagien, die de eer zullen hebben hetzelve te brengen onder de oogen van Z. C. M. Ferdinand VII, om hunne zending te bewijzen."

Downing St., den 26 van sprokkelmaand 1810.

Geteekend Wellesleij.

No. V.

Brief van Koning George III en met zijne hand geteekend, aan den prins Ferdinand, waar mede Kolli belast was.

Mijn heer mijn broeder! sints lang zoeke ik naar gelegenheid om U. M. een' brief, met mijne eigene hand onderteekend, te laten toekomen, ten einde tot haar overtebrengen de gevoelens van het levendig belang en de diepe smert, die ik gestadig ontware, sedert dat U. M. van zijn rijk en van zijne getrouwe en goede onderdanen verwijderd is. Onaangezien het geweld en de wreedheid, waar mede de overweldiger

van den troon van Spanje de spaansche natie onderdrukt, moet het voor Uwe Majesteit eene groote vertroosting zijn, bewust te wezen, dat deszelfs volk altijd behoudt zijne getrouwheid en zijne verknochtheid jegens den persoon van zijnen wettigen koning, en dat Spanje gedurige pogingen aanwendt om de regten van U. M. te handhaven, en de onafhankelijkheid der monarchie te herstellen. De hulpmiddelen van mijn Koningrijk, mijne vloten en mijne legers houden niet op de onderdanen van U. M. in deze groote zaak te ondersteunen, en mijn bondgenoot de prins regent van Portugal heeft er mede aan toegebragt met al den ijver en al de standvastigheid van eenen getrouwen vriend.

Niets ontbreekt aan de goede onderdanen van U. M. als mede aan uwe bondgenooten, dan de tegenwoordigheid van U. M. in Spanje, alwaar zijn persoon zekerlijk eene nieuwe veerkracht zoude aandrijven.

Met al de vrijmoedigheid derhalve van de vriendschap en van het bondgenootschap, welk mij aan de belangen van U. M. verbindt, bid ik naar acht te slaan op de vaardigste en krachtdadigste middelen, om zich te ontrukken aan de onwaardigheden, welke zij ondergaat, en om zich te vertoonen in het midden van een volk, welk slechts een algemeen gevoel ademt voor het geluk van U. M. en deszelfs luister.

Ik voeg bij dezen brief eene kopij van den geloofsbrief, welken mijn minister in Spanje moet aanbieden aan de centrale junta, die het bestier voert uit naam en bij 't gezag van U. M.

Ik verzoek U. M. niet te twijfelen aan mijne ware vriendschap, zijnde met de onveranderlijkste aankleving

Mijn heer mijn broeder!

Uwe goede broeder, *geteek.* GEORGE KONING.

Ter order van Z. M. *geteek.* WELLESLEIJ.

In het paleis der Koningin, te Londen, den 31 van louwmaand 1810.

No VI.

Brief in het latijn van Koning George III aan prins Ferdinand, waar mede Kolli belast was. (Bij dezen brief noodigt de koning van Engeland prins Ferdinand om geloof te hechten aan alles wat Kolli hem zeggen zal, welken hij bij hem zendt als ambassadeur, en belast met de uitvoering van een ontwerp, waar van hij hem al de bijzonderheden zal doen kennen.)

BEKENDMAKING.

Bij besluit der Hooge Regering is de agio op het zilver geld, voor deze loopende maand, bepaald op *honderd* ten honderd.

ZEETIJDING.

Den 6den is de brik *Baracuta* met de vier weggenomen vaartuigen om de west gezeild; een der laatsten, eene brik, terug gegeven, is ter reede gekomen.

Den 8sten is het cartel-schip van de reede vertrokken, vervolgens een der twee vijandelijke schepen van bij Edam, en nevens hetzelve geankerd binnen het eiland Amsterdam.

Den 9den is een schip uit de west, ten anker gekomen aan den noordkant van laatstgem: eiland, de anderen nog binnen hetzelve liggende; en is het eene schip, dat nog bij Edam lag, boven den hoek van Krawang gezeild, stuurende om de zuid oost.

Den 10den was het eene engelsche schip, *de Bucephalus*, geankerd binnen de Maronde, doch 's namiddags uit het gezigt gezeild om de noord. Het laatst aankomend schip is, met 14 tjunia's op sleeptouw, bij Edam ten anker gekomen.

*** Heden is door Gods goedheid zeer gelukkig van eene welgeschapen Dochter verlost de huisvrouw van

Batavia
6den van Grasmaand
1811.

H. A. PARVÉ,

ADVERTENTIEN.

Volgens bekomen last en authorisatie van Zijne Excellentie den Generaal der Armée, en Gouverneur Generaal van Indie, wordt bij dezen door den commissaris-ordonnateur bij Zijne Majesteits armée in Indië *F. von Wense*, aan het publiek bekend gemaakt, dat die geenen, welke genegen mogten zijn, na dat de Alarm-schoten zijn gevallen, hunne paarden, wegens verlegenheid waar dezelve te plaatsen, aan den Lande afstaan, zich aan hem commissaris-ordonnateur, daar mede kunnen adresseren, die alle de genen, die geschikt tot den dienst der kavallerie, en rijdende artillerie zijn, tegen behoorlijke taxatie voor den Lande zal overnemen.

Hoofd-kwartier Meester Cornelis den 10den van grasmaand 1811. F. VON WENSE. *Com: Ordont:*

Op dingsdag den 30sten van grasmaand 1811, des morgens ten half negen uren precies zal door den vendumeester *Van 't Wout*, aan de kalimaas te Sourabaija publiek worden opgeveild en bij afslag aan den meestbiedenden of eerstmijnenden voor gangbaar zilver geld verkocht, het ter reede te Sourabaija leggende Deensch-Aziatisch Schip *de Kroonprins*, gebouwd te North Fleeth in Kent, hebbende drie dekken en drie masten, lang oversteven 161 voeten, breed op de breedste part 36 voeten en drie duimen, hoog tusschen deks 5 voet, tien duimen, alles engelsche maat, groot acht hondert vijf en zeventig dertien vier en negentigste engelsche tonnen, met deszelfs zeil en treil en meer andere scheeps benoodigdheden, breeder bij inventaris gespecificeerd, benevens eene quantiteit van circum circa twee duizend acht honderd twaalf pikels jakatrasche suiker in 3175 dubbelde stroo-zakken, circa 300 pikels sapanhout, alles in eenen koop.

Voorts zal na diens afloop bij opslag worden verkocht zoodanige nieuwe zeilen, touwwerken en andere goederen, als ter tafel zullen worden gebragt.

Zijnde de conditien en voorwaarden benevens de inventaris te zien en te lezen, te Batavia en Samarang in 't Heeren logement en alhier te Sourabaija bij den kapitein des bodems *Trock*, terwijl schip en goederen drie dagen voor de verkooping voor een' ieder, te bezigtigen zijn.

Alle de genen, die iets te vorderen hebben dan wel schuldig zijn, aan den boedel van wijlen den chirurgijn van de derde klasse *Andries Andriessen*, gelieven daarvan opgave te doen, binnen den tijd van veertien dagen gerekend van heden aan deszelfs testamentaire executeuren *G. Wilkinson*, en *H. A. Haun.*

Alle de genen, die iets te vorderen hebben, dan wel schuldig zijn, aan den boedel van wijlen den voorlezer in de maleische taal *Simon Ferdinandus*, gelieven daarvan opgave te doen, aan den testamentairen executeur *A. N. Cordeiro*, binnen den tijd van eene maand gerekend van den 5 dezer tot den 5 van bloeimaand 1811.

Alle de genen, welke iets te vorderen hebben, dan wel schuldig zijn aan de nalatenschap van wijlen den sergeant *Weedekind*, gelieven daarvan opgave te doen, aan deszelfs executeuren den oud-boekhouder *A. Abera*, en den burger *Arnsdorfs*, beiden woonachtig te Samarang, binnen den tijd van zes weken, gerekend van den 26 dezer.

Alle de genen, welke iets te vorderen hebben van, dan wel schuldig zijn aan den boedel en nalatenschap van wijlen den heer *Daniel Hendrik Felix*, (in leven confrontist op s'lands koloniale rekenkamer alhier) gelieven daarvan opgaven te doen, binnen den tijd van 14 dagen, gerekend van den 23sten van lentemaand tot den 6den van grasmaand 1811, aan den gesubstitueerden executeur *Mr. Jan Burger.*

Uit de hand te koop de zaagmolen met diens inventaris, te Japara, toebehoord hebbende aan wijlen den landdrost van Tagal *J. Kloprogge*, nader te bevragen bij *Mr. Diederik Popkens* te Batavia.

Velthuijsen kondigt aan bij deze, dat de verkoop in het klein voortaan bij denzelven zal ophouden.

Deze Courant wordt uitgegeven te BATAVIA op 's Lands drukkerij.